

แนวทางการสำรอง Diazepam inj. ในรพ.ฉุกเฉินของ รพ.สต. สำหรับรักษาอาการชักของผู้ป่วยเท่านั้น

๑. สั่งจ่ายโดยแพทย์เท่านั้น (กรณีแพทย์ไม่ออกปฏิบัติงานให้โทรปรึกษาทางโทรศัพท์ และนำใบตรวจรักษามาให้แพทย์ลงนามในวันนี้ออกปฏิบัติงาน)
๒. ตัด Stock card ให้เป็นปัจจุบันทุกครั้งที่มีเบิกจ่ายรับเข้ายา (บัญชียาฉุกเฉิน)
๓. ตรวจสอบปริมาณการจ่ายยา และคงเหลือ ให้ถูกต้องตรงกันทั้งในโปรแกรม JHCIS และ สต็อกการ์ดรพ.ฉุกเฉิน
๔. จัดทำรายงานการใช้วัตถุออกฤทธิ์ฯ ตามแบบฟอร์ม ส่งที่กลุ่มงานเภสัชกรรมทุกเดือน (สำหรับแบบฟอร์มกลุ่มงานเภสัชกรรม รพ.อุตรดิตถ์ จะจัดส่งให้ รพ.สต.ที่สำรองยาดังกล่าว)
๕. กรณีที่มีการสูญหาย หรือ มีความผิดปกติของการใช้ยาตัวนี้ ให้ทำบันทึกข้อความแจ้งหัวหน้าหน่วยงานตามลำดับชั้น รวมถึงรายงานแจ้ง อัย. กระทรวงสาธารณสุข
๖. กรณียาหมดอายุ ต้องมีขั้นตอนการทำลายยา ตามระเบียบพัสดุ (สำหรับคณะกรรมการทำลายยาประกอบด้วยแพทย์ เภสัชกร ผอ.รพ.สต. และบุคคลอื่น ๆ ที่ ผอ.รพ.สต. เห็นชอบ)
๗. การแลกเปลี่ยนยาดังกล่าว เพื่อป้องกันยาหมดอายุ กำหนดให้ใช้ระบบและเกณฑ์แลกเปลี่ยนเหมือนกับยาบรรณฉุกเฉิน (แลกเปลี่ยนก่อนหมดอายุ ๗ เดือน ณ ห้องยาอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ส่วนกรณีที่ใช้ยาไปแล้วรพ.สต.เบิกคืนสต็อกจากคลังยา รพ.สต.)

หมายเหตุ

๑. ตามหนังสือ สสจ.อุตรดิตถ์ ที่ อต ๐๐๓๒.๐๐๔/๑๑๖ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ได้แจ้งระเบียบการปฏิบัติงานในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม และแจ้งกรอบบัญชียาของ รพ.สต. ไว้ด้วย ซึ่งในกรอบบัญชียานั้น ไม่ปรากฏว่ามี วจ.๔

๒. ถ้าพิจารณาจาก พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ (ปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๙) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อควบคุมการผลิต การขาย การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาท ทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ มิให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของบุคคล และสังคม โดยเน้นควบคุมไปที่สถานพยาบาลเอกชน เช่น คลินิก ร้านยา เป็นหลัก ซึ่งไม่ได้กำหนดให้หน่วยงานราชการในกระทรวงสาธารณสุขจะต้องมาขอใบอนุญาต หากมีการใช้ในหน่วยราชการในกระทรวงสาธารณสุขให้จัดทำรายงานตามระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา พร้อมทั้งจัดเก็บวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทให้รัดกุม

ข้อพิจารณาจากกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุตรดิตถ์

หากเทียบเคียงความเข้มข้นในการควบคุมการกระจาย วจ.๔ ในภาคเอกชน จะเห็นว่า ตาม พ.ร.บ.วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ.๒๕๑๘ ได้กำหนดหน้าที่ของเภสัชกรไว้ว่า ต้องควบคุมการปรุงวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (แพทย์) ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรม (ทันตแพทย์) หรือผู้ประกอบกรบำบัดโรคสัตว์ชั้นหนึ่ง (สัตวแพทย์)

ดังนั้น ผู้ที่สามารถออกใบสั่งยา (ผู้สั่งใช้ยา) ประเภท วจ. ๔ คือ แพทย์ ทันตแพทย์ และสัตวแพทย์